

Overweging zondag 22 maart 2020 – Gereinigd

Jaar A, 4^e zondag in de Veertigdagentijd, Zondag Laetare

1 Samuel 16,1b.6-7.10-13a/ Efesiërs 5,8-14 / Johannes 9,1-41

We zijn halverwege de Veertigdagentijd, het is zondag Laetare. Dat betekent 'Verheugt U'. We kunnen ons verheugen op Pasen, nu we het Licht dat komen gaat, al een beetje kunnen zien. Dat licht van Pasen schijnt al door het paarse van deze bezinningstijd heen. Vandaar dat deze zondag roze is.

Bezinningstijd. Ik denk dat bijna iedereen zich nu aan het bezinnen is, of hij of zij nu katholiek is of niet. Het coronavirus dat om ons heen grijpt, dwingt ons daartoe. Of we het willen of niet, we móeten ons nu wel bezinnen op hoe we verder willen gaan.

Op hoe we het weer licht willen maken om ons heen. Op hoe we ons weer kunnen verheugen op vreugde. Op hoe we bevrijd kunnen zijn van angst.

Geloof, hoop en liefde. Wat we ook geloven; er is altijd hoop. Wat we ook hopen; er is altijd liefde. We zien het overal om ons heen en bij elke ramp. We helpen elkaar, informeren elkaar, zien om naar elkaar en voelen ons solidair.

Maar hoe vast is de grond onder onze voeten? Durven we ons echt toe te vertrouwen aan God? Durven we echt te geloven dat God naar ons omziet, ook als alles tegenzit en we ons bang en eenzaam, ziek en machteloos voelen? Durven we ten diepste psalm 23 mee te zingen, waarin David zich geborgen voelt en 'De Heer is mijn herder' zingt, ondanks de dalen waar hij doorheen ging?

Deze tijd, deze Veertigdagentijd en deze tijd van corona en angst, daagt ons uit om het pad van hoop en liefde niet te verlaten. Er schijnt licht aan de horizon. Pasen komt heus!

We mogen ons laten bemoedigen door een God die van acht zonen de jongste kiest, omdat die vol vertrouwen is en een goed hart heeft. David, die eerst overmoedig is door de steun die hij van God ervaart, die muzikaal is en muziek maakt van woorden, die loyaal is en trouw. Maar die ook door donkere dalen gaat en fouten maakt en niettemin wordt getroost en vergeven en daarbij Gods grootheid ervaart.

We mogen ons laten bemoedigen door een God die onze herder is en omziet naar dat ene verdwaalde schaap, naar de armen en de zwakken. Dat zijn niet alleen mensen rondom ons. Dat zijn wij zelf: wij zijn allemaal wel eens dat verdwaalde schaap. Ook wij zijn arm en zwak, zeker in deze tijd van angst en narigheid. Als we ten diepste kunnen geloven dat God ons dan ook zoekt en redt, dan voelen wij ons geborgen en bemoedigd en vrezen wij geen onheil – al voert onze weg door donkere kloven.

David, verre voorvader van Jezus en ook kind van Bethlehem. Bethlehem, huis van brood. Bethlehem de plaats waar Jezus werd geboren, die zichzelf als brood geeft aan ons en ons voedt en laaft, naar hart en ziel.

Het hele leven van Jezus, zijn hele weg naar Jeruzalem, wil ons de ogen daarvoor openen: net als bij de blindgeborene in dit evangelieverhaal. Hij vraagt ons telkens om ons op Hem te richten, ook als de hele wereld donker is als de nacht. Hij is het Licht der Wereld. Lumen Christi. Zijn licht is eeuwig. Hij wijst ons de weg. Jezus, de Christus, is van vóór alle tijden. Hij is niet alleen dat kind dat in Bethlehem is geboren, maar hij is de Goede Herder, hij is Zoon van God.

Hij is er ook in donkere nachten, ook in donkere tijden. Hij is er nu, in deze tijden van het coronavirus. Hij is er nu, in deze tijden van verbroedering èn van vereenzaming. Hij is er nu, als we geloven in dat licht en dat al een beetje zien schemeren. Als we dat kunnen geloven en als we onze ogen daarvoor openen, dan zijn we op de goede weg. De goede weg naar Pasen. Dat geloof is niet naïef, maar geeft kracht en hoop en liefde.

We mogen ons laten bemoedigen door een God die trouw is, die troost en vergeeft. Die kijkt naar ons hart en naar wat wij nodig hebben. Die ons zoekt als wij verdwaald zijn in angst en wanhoop. Die ons zoekt als we arm zijn van geest en het niet meer weten. Die ons zoekt als we ons willen laten vinden.

We mogen ons laten bemoedigen door een God die ons ook nu uitnodigt aan zijn tafel, voor het oog van de vijand. Hij voedt ons met zichzelf; hij is het levende brood, het levende water, het licht der wereld. Dát geeft ons kracht!

Geloven betekent niet dat God doet wat wij hem vragen, maar dat God voor ons zorgt, ook in het uur van onze nood. Wij zijn nu, deze Veertigdagentijd en in deze donkere tijd van het coronavirus, als het volk dat veertig jaar door de woestijn trekt. Geloven betekent dat we er op vertrouwen dat God ons ook door deze woestijn draagt naar het beloofde land, hoe lang de duisternis ook duurt.

Er gloort deze zondag al licht aan de horizon. Geloven is geen roze wolk, maar vertrouwen op de eeuwige waarheid die God is: dat Hij van ons houdt en liefde en licht is. Gods liefde voor ons is groter dan wij ons kunnen voorstellen. Ook in dit uur is ons glas niet leeg, noch half vol, maar loopt onze beker over!

Als we durven geloven dat onze beker overloopt, dan wordt het echt Pasen.

Amen.